

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ!

انسان‌های کهن‌سال با قلب‌های جوان

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که گفت: از رسول الله صلی الله علیه وسلم شنیدم که فرمود:

«لَا يَزَالُ قَلْبُ الْكَبِيرِ شَابًا فِي اثْنَتَيْنِ فِي حُبِّ الدُّنْيَا وَطُولِ الْأَمَلِ» (رواه البخاری)

ترجمه: قلب انسان‌های کهن‌سال در دو چیز هم‌چنان جوان می‌ماند: دوستی دنیا و آرزوی طولانی.

توضیح حدیث

الله سبحانه و تعالی فطرتاً انسان را دوست‌دار دنیا آفریده است و هم‌چنان برای انسان علاقه‌مندی و تلاش در زیادی مال و آرزوهای دنیا را قرار داده است. البته در داشتن آرزوهای زیاد ممانعتی نیست؛ در صورتی که آن آرزوهای طولانی انسان را از انجام اعمال نیک باز نداشته و در محرمات انسان را واقع نگرداند که آن محرمات عبارت از توجه به سوی دنیا و غفلت از آخرت می‌باشد؛ چنان‌چه ابن حجر در این مورد گفته است: «در آرزوها راز پنهانی وجود دارد؛ زیرا اگر آرزوها نمی‌بود هیچ‌کسی به عیش‌ها و لذت‌ها نمی‌رسید، نفس هیچ‌کسی آماده کار دنیوی نمی‌گردید و آن چه مذموم و بد است، غرق شدن در آرزوها و عدم آمادگی به آخرت می‌باشد.»

ای مسلمانان!

ما در زمانه‌ای زندگی می‌نمائیم که بسیاری از مردم توجه به آخرت ندارند؛ چنان‌زمانی که مردم همه دیوانه‌وار در دوستی و تعلق به دنیا مصروف‌اند. این حالتی است که زیاد مردم در غفلت از آخرت به سر می‌برند و به سوی همین زندگی دنیا علاقه‌مند هستند؛ درحالی که ما فراموش کرده‌ایم که در مسیر سفر به سوی جنت قرار داشته و در این جایی که زندگی می‌نماییم در حال خارج شدن هستیم؛ پس این دنیا به منزله‌ی یک ایستگاه است که بعضی‌ها از این مسیر به سوی جنت رفته و عده‌ی دیگری به سوی دوزخ می‌روند. الله سبحانه و تعالی من و شما را از رفتن به سوی دوزخ نجات دهد. بنابر واقعیتی که داریم پرسش این‌جاست که راه رسیدن به جنت و نجات از دوزخ چیست؛ درحالی که انسان به دوستی دنیا و آرزوهای دراز آن عادت کرده است؟ پاسخ این موضوع در قول الله سبحانه و تعالی بیان شده است:

﴿وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا﴾ (قصص: 77)

ترجمه: به وسیله‌ی آن‌چه خدا به تو داده است، سرای آخرت را بجوی (و بهشت جاویدان را به دست آور) و بهره‌ی خود را از دنیا فراموش مکن.

هدف، دوری کامل از امکانات دنیوی نیست؛ بلکه دنیا باید وسیله و کشت‌زار برای آخرت قرار داده شود و سعی و تلاش برای آبادی آن شود تا این‌که برای امت مسلمه و همه بشریت نفع رسانیده شود و انسان خلیفه روی زمین گردیده تا فضای مناسب را برای تفکر در ملکوت و عبادت و پرستش الله سبحانه و تعالی مهیاء گرداند. این همان چیزی است که امروز امت و سایر بشریت آن را گم کرده است؛ زیرا مردم می‌خواهند الله سبحانه و تعالی را عبادت کنند؛ اما نمی‌توانند و راه درست آن را نمی‌دانند؛ پس برای امت واجب است که جهت تحقق این امر سعی و تلاش نمایند و این امر وقتی متحقق می‌گردد که

مسلمانان دولت خلافت را ایجاد کنند تا توسط آن نظام اسلام تطبیق شود و پیام هدایت و نور اسلام را به خارج از قلمرو دولت اسلامی برسانند که در نتیجه دین الله در روی زمین فراگیر شود.